

[Himmelstrup.]

med Erhvervene om Tingene. Vi faar en Gang imellem en lille Mindelse om, hvad Arbejde der gøres, ved visse Udtalelser fra Erhvervenes Side. Sidst er der i Sommer kommet en Redegørelse, som Grosserer-Societetet, Handelens Repræsentanter, har afgivet til Skattekommissionen netop om disse midlertidige Skatte- og Afgiftslove. Jeg synes egentlig, denne lille Pjece, som er afgivet til Skattekommissionen, er et ganske udmærket Arbejde og god at faa Forstand af. Det er et Arbejde, som Administrationen naturligvis skulde have udført for mange Aar siden, den skulde for længst have belyst hele dette Spørgsmaal, men det har den jo aldrig gjort.

Det er efterhaanden blevet en almindelig Opfattelse, hvor slet danske Lovforslag forberedes fra Administrationens Side, og hvor lidt Oplysning der gives. Jeg har tidligere paatalt det; det er fuldkommen urimeligt, at man ikke fra Administrationens Side redegør netop paa den Maade, det er gjort i denne Pjece, for saadanne Told- og Afgiftslove. Det skulde man have gjort allerede i 1931, 1932 og 1933, da disse Forslag første Gang kom frem, men da var der ingen, der gjorde noget som helst ved det. Rigsdagen tog i Virkeligheden Forslagene ret ubeset. I Forhold til de Forberedelser, som i andre Lande træffes med Hensyn til Lovgivningsarbejdet, er det aldeles besynderligt, hvad der præsteres her i Danmark. Jeg lod mig forleden fortælle, at et svensk Tidsskrifts Recension af Forfatningskommissionens Betænkning reducerede denne til noget af det sletteste parlamentariske Arbejde, der nogen Sinde var lavet. Det er noget ganske lignende, der gør sig gældende her. Det Arbejde, der her er gjort fra Erhvervenes Side, skulde Administrationen have gjort for mange, mange Aar siden, saadan at Rigsdagen virkelig kunde have haft Adgang til at bedømme disse Ting, som er af Interesse i denne Forbindelse: hvor høje de Toldsatser er, der er Tale om, hvilke Virkninger de efterhaanden faar paa Importen, og hvilke finansielle Virkninger de faar for Statskassen, hvad der dog ikke er uden Interesse, da de netop er gennemført af finansielle Grunde. Mange af dem har imidlertid faktisk været af en saadan Beskaffenhed, at de har haft den modsatte

Virkning af den tilsigtede, nemlig ingen finansiell Virkning, men det modsatte, af den simple Grund, at Tolden har været saa høj.

Her er i Virkeligheden en af Forklaringerne paa, at Problemet med Valutaattesterne Udnyttelse er blevet, som det er. Den højtærede Udenrigsminister taler ofte om disse Forhold, naar han skal forklare, hvorfor Importen er saa lille fra Tyskland, som den er, og Udenrigsministeren — og ogsaa andre af Regeringens Tilhængere — plejer da at kaste Skylden paa Handelen og sige, at det er Handelen, der ikke udnytter Valutaattesterne, medens Forholdet i Virkeligheden er det, at mange af de Toldsatser, der her er Tale om, er saa høje, at Importen overhovedet ikke kan finde Sted. Det er Forklaringen paa, at Valutaattesterne ikke udnyttes. Da vi i Fjor havde denne Sag til Behandling, fremkom der forskellige Udtalelser fra Handelen, som netop gik ud paa, at disse Toldsatser er saa høje, at de i Virkeligheden forhindrer Importen, og det er Grunden til, at vi ikke kan udnytte de Kvotaer, vi faar tildelt fra engelsk og tysk Side. Jeg henleder i saa Henseende Opmærksomheden paa en Udtalelse, som staar optrykt i Betænkningen fra i Fjor, angaaende Skotøjsimporten. Jeg henleder endvidere Opmærksomheden paa en almindelig Udtalelse fra Grosserer-Societetets Komité, hvor nøjagtigt den samme Betragtning er gjort gældende. Den højtærede Udenrigsminister har jo en særlig Force i at lægge Skylden paa Handelen og paastaa, at det er den, der ikke udnytter Valutaattesterne, men Sagen er i Virkeligheden den, at han selv har været med til at lave en Spærrebom for Importen i Form af saa høje Toldsatser, at de overhovedet ikke kan udnyttes. Men det er jo ogsaa en polemisk Façon, som ganske vist efter min Mening ikke har nogen særlig høj Rang.

Vor Stilling til disse Told- og Afgiftslove, som altsaa drejer sig om et samlet Beløb paa 70—80 Mill. Kr., kan udtrykkes saaledes, at vi mener, at de løbende Udgifter, Staten har, ogsaa skal dækkes af løbende Indtægter, og i den givne Situation er sikkert den allervæsentligste Del af de Skatter og Afgifter, som disse Love omhandler, nødvendige. Men vi har hidtil anlagt den Betragtning, og den tror jeg ogsaa vi fort-